

Yksisarakkeiseksi taulukoksi kootut kommentit:

I = *Yhteinen kommenttilista* tarkastajien palaverista 28.1.2011 (viikolla 4).

II = Tarkastaja Tero Halosen huhtikuun alussa, seminaarin jälkeen lähettämä *kommenttilista* (viikolla 14).

N:o	Kommenttilistan (I tai II) kohta
1	I: *Hedelmällisempää olisi tutkia ongelmaa: ”Miten kodin taloustieteestä tuli yliopistollinen oppiaine?” *Mahdollinen työn otsikko voisi olla ”Kodin taloustieteen akatemisoituminen 1946–1966”.
2	I: Silloin keskityttäisiin oppiaineen perustamiseen (siltä osin kuin ei vielä tunnettua)
3	I: *Voidaan tiivistää [] prof. Saurion aikakauteen. *Ajallinen tutkimuksen rajaus olisi siis oppiaineen suunnittelu (tiivisti) ja vaiheet vuosina 1946–1966.
4	I: Sivulla 11 on aivan liikaa yksittäisiä kysymyksiä. Niistä pitäisi tiivistää korkeintaan kolme keskeisintä, joihin etsittäisiin vastauksia.
5	I: Alun numeroimattomalla otsikolla otsikoitu jakso ”Aluksi” on turha (voidaan poistaa kokonaisuudessaan ilman, että kokonaisuus kärsii).
6	I: Myös buddhalaisen filosofian pohdinta sivuilla 24–27 ei kuulu mitenkään tutkimusaiheeseen (ehdotetaan poistamista). (vrt. kohta 5 edellä)
7	I: Olisi viisasta hylätä [ajatus kodin taloustieteen ”kuolemasta” työn lähtökohtana]
8	I: Nykymuodossaan monet otsikot eivät toimi. Lyhyet ja tiiviit otsikot toimivat [parhaiten]
9	I: Historiantutkimuksen yleisen metodologian esittely ei valaise käsillä olevaa tutkimusta.
10	I: Pikemmin kuin historiantutkimuksesta (s. 30 alkaen) olisi syytä puhua kodin taloustieteen / kuluttajaekonomian oppihistoriasta. Siten on myös perusteltavissa se, miksi työ on [nimenomaan] <i>kuluttajaekonomian</i> lisensiaattitutkimus.
11	I: Tiedekuntakehityksen lisäksi olisi mielenkiintoista lukea ajanjakson yliopistomaailmasta yleisesti – esim. muiden alojen kehitys, opiskelijat ym. (vrt. kohta 3 edellä)
12	I: 1940-luvun alussa perustettu Kotitalouskeskus (ja sen vaiheet: kuvattu Heinosen väitöskirjassa, Heinonen 1998) ja kotitalousalan ammattikuntien kehitys voisi tulla lyhyesti kuvatuksi. Jonnekinhan oppiaineesta valmistuneet maisterit työllistyivät.
13	I: Olisi myös kiinnostavaa lukea siitä, miten käsillä oleva tutkimus asemoituu yliopistohistorian kenttään. Silloin ”sukupuolikyseminen” (naisvaltainen ala) ja naisten asema akateemisessa maailmassa 1950- ja 1960-luvulla tematisoituu.
14	I: Käsikirjoituksessa ei käsitellä juuri kotitalousopetuksen kehitystä. Jotain aiheesta olisi hyvä kirjoittaa (esim. Sysiharju).
15	I: Ravitsemustutkimukseen ja teknologiaan käytetään sivuja paljon. Jaksoa on syytä tiivistää hyvin merkittävästi.
16	I: 1950- ja 1960-luvun ristiriitoja ja syitä tutkimuksen ”hataruuteen” olisi mielenkiintoista pohtia. (vrt. kohdat 5, 6 ja 15 edellä)
17	I: Pohdinta tieteenalan tunnusmerkeistä (professionalisoituminen? yliopistohistorian näkökulma) ja paradigmoista olisi paikallaan.
18	I: Looginen empirismi oli vahvasti vallalla 1950-luvun tieteenfilosofiassa. Tämä painotus näkynee myös kodin taloustieteen opinnäytetöissä (vahva, suorastaan naiivi empirismi).
19	I: Tapaus Leo Salovaara (sen läpikäyminen) voisi olla kiinnostava.
20	I: Esim. s. 88–89 oppihistoriallisessa jaksossa esitetään jo aiemmin monissa lähteissä todettuja asioita (mm. Alapuro, Alestalo & Haavio-Mannila 1992; Heinonen 1998; Heikkinen, Heinonen, Kuusterä & Pekkarinen 2000; Kuitunen & Sullstrom 1984)
21	I: Käsikirjoituksessa on muutenkin jaksoja, joihin kaipaasi lisää lähteitä.
22	I: Esim. s. 103–111 esitys agronomitutkintoon kaavaillusta kotitalouslinjasta kaipaasi tiivistystä.
23	I: Sivuilla 121, 125, 127 ja 129 esitetyt summat valtion tulo- ja menoarviosta eivät ole kovin informatiivisia (kun ei suhteutettu tai verrattu mihinkään). Tarkastajat ehdottavat niiden poistamista.
24	I: Tapaus Ella Kitunen tuntuu myös olevan irrallinen eikä oikein selviä, miten se liittyy itse tutkimukseen. (vrt. kohta 15 edellä)
25	I: Muutenkin laaja elintarviketieteiden ja esim. Huhtamäki-yhtymän käsittely menee sivuun tutkimusteemasta, jos hyväksytään kodin taloustieteen akatemisoituminen varsinaiseksi teemaksi. (vrt. kohdat 5, 6, 15 ja 24 edellä)
26	I: Kaiken kaikkiaan käsikirjoituksessa on paljon tiivistettävää.
27	I: Tutkimusongelman uusi määrittely sekä ajallinen rajaaminen ovat ensi arvoisen tärkeitä (vrt. kohdat 1 ja 3)
28	I: Painotus nimenomaan kodin taloustieteen yliopistollisena oppiaineena olisi tärkeää (vrt. kohdat 15, 24 ja 25)
29	I: On muistettava, että 1980-luvun lopussa kuluttajaviranomaiset organisoitiin uudelleen Suomessa.
30	I: Silloin [1980-luvun lopussa] perustettiin nykyinen Kuluttajavirasto ja sektoritutkimuslaitos Kuluttajatutkimuskeskus, joka on ollut myös kuluttajaekonomian oppiaineen kannalta viisas ja kauaskantoinen

	ratkaisu. Viimeisen noin 20 vuoden aikana kuluttajatutkimus on osoittanut elinvoimansa maassamme ja vastannut laajenevaan kysyntään kansainvälistä trendiä seuraten. Kehitys vastaa muualla yhteiskunnassa tapahtuneita muutoksia.
31	II: paradigmanmuutos-termi ei ainakaan käsitelty johdannossa
32	II: tutkimuskysymykset eivät voi olla eri johtopäätöksissä kuin tutkimuksen alussa
33	II: kiinnitettävä huomiota tieteellisen kirjoittamisen tyyliin eli vältettävä liian ”elävää kieltä” erityisesti otsikoissa (vrt. kohta 8 edellä)
34	II: alaviitteissä joskus tietoa ilman että lähde mainittu
35	II: ei ole lähes lainkaan käytetty yliopiston vuosikertomuksia, joissa myös laitoksen / oppiaineen vuosikertomukset, myös ohjelmia / opinto-oppaita käytetty vähän
36	II: sanomalehtiä ei ole käytetty juuri lainkaan lähteinä
37	II: lähdeluettelossa puutteellisuuksia (esim. ei käy ilmi missä kotiarkisto sijaitsee)
38	II: lähdeluettelossa puutteellisuuksia (komiteamietinnöt eivät ole tutkimuskirjallisuutta)
39	II: lähdeluettelossa puutteellisuuksia (anonyymit lehtiartikkelit eivät kirjallisuutta vaan sanomalehdet ja aikakauslehtijulkaisut omaksi luettelokseen samoin monet muut kirjallisuuslistassa olevat eivät kuulu sinne) (vrt. kohta 36 edellä)
40	II: puuttuu ”aikaisempi tutkimuskirjallisuus” -osio johdannosta (omat aikaisemmat kirjoitukset ja tutkimukset puuttuvat; ne pitäisi ehdottomasti mainita, koska niihin viitataan usein)
41	II: puuttuu ”aikaisempi tutkimuskirjallisuus” -osio johdannosta (käytetty Halonen 2008 enemmän kuin Halonen 2010; pitäisi viitata Halonen 2010, sillä väitöskirja myöhemmin eli se [on] uusin ja korjattu, laajennettu versio)
42	II: puuttuu ”aikaisempi tutkimuskirjallisuus” -osio johdannosta (s. 35; eri tutkimusten sivumäärillä ei ole mitään merkitystä)
43	II: puuttuu ”aikaisempi tutkimuskirjallisuus” -osio johdannosta (tutkimusten virheiden tai pienien puutteiden / epätarkkuuksien läpikäyminen ei kuulu tutkimuskirjallisuuden esittelyyn)
44	II: puuttuu ”aikaisempi tutkimuskirjallisuus” -osio johdannosta (kotitalousopetuksen historiaa käsittelevät tutkimukset kuten Anna-Liisa Sysiharjun teos puuttuu aikaisemman tutkimuskirjallisuuden esittelystä)
45	II: puuttuu ”aikaisempi tutkimuskirjallisuus” -osio johdannosta [uusinta tutkimusta kuten Touko Perkon tutkimus AIV:n Kalevankadun akatemiasta ei käytetty (tosin ei välttämättä relevantti uuden tutkimusrajauksen kannalta)] (vrt. kohta 1 edellä)
46	II: alussa ei juurikaan esitelty lähdemateriaalia, enemmänkin tutkimuskirjallisuutta (vrt. kohdat 40–44 edellä)
47	II: ei aina merkitty mistä (sanoma)lehdistä artikkelit ovat peräisin
48	II: ei aina merkitty selkeästi yksityisarkistojen lähteitä
49	II: metodiosuudessa empiriaa (rakenne-luvussa empiriaa)
50	II: tutkimuksen näkökulmat huonosti esitetty ja perusteltu: yliopistohistorian näkökulma jää epäselväksi, samoin koulutuksen historian näkökulma; lisää tutkimuskirjallisuutta näkökulmaosuuksiin; mitä Yrjö-Koskisella on tekemistä tieteenhistorian tutkimuksen kanssa?
51	II: muutamia ristiriitaisuuksia mm. koskien tulkintaa siitä, miksei haluttu perustaa varsinaista professuuria vaan kiinteä ylimääräinen professuuri (molemmilla sama kelpoisuus kuten myöhemmin tulee ilmi; ei siis voida tulkita, että perustettiin ylimääräinen professuuri, koska olisi epäilty ettei varsinaiseen professuuriin löydy riittävän pätevää hakijaa)
52	II: tekstissä tuodaan keskellä kerrontaa monesti esiin aikaisempaa tutkimusta: esim. s. 70 ”Kuokka”; useasti ”Heinonen” ja ”Halonen”; tällaiset aikaisemman tutkimuskirjallisuuden kommentoinnit kuuluvat enemmänkin alaviitteisiin
53	II: kontekstualisointi puuttuu: yhteiskunnallinen kehitys (vrt. kohdat 11 ja 50 edellä)
54	II: kontekstualisointi puuttuu: kotitalouden ja kotitalousopetuksen kehitys (vrt. kohta 14 edellä)
55	II: kontekstualisointi puuttuu: yliopiston ja tiedekunnan kehitys (vrt. kohta 11 edellä)
56	II: kontekstualisointi puuttuu: Kotitalouskeskuksen perustaminen vuonna 1941 (vrt. kohdat 14 ja 30 edellä)
57	II: henkilönimien kirjoittaminen: käytetään sitä muotoa, jota ko. henkilö itse käytti: esim. s. 44 Rurik Jonatan Pihkala po Rurik Pihkala, s. 112: Jonni Otto Sauli po J. O. Sauli jne.
58	II: alaviite 99 (ja muualla samanlaisissa kohdissa): pitäisi kirjoittaa alaviitteeseen, mikä lehti, nro / julkaisupvm ja sivunumero, ei ”Anon”, sillä kyse on lehden kirjoituksesta; lähdeluettelosta pois kaikki Anon. -ien kirjoittamat artikkelit ja luettelo käytetyistä lehdistä vuosineen
59	II: alaviite 151 (ja muualla samanlaisissa kohdissa): arkistolähteissä pitää käyttää signuminumeroa, jos sellainen on olemassa (kuten yleensä on Kansallisarkiston arkistolähteissä)
60	II: alaviite 407: Vartiovaara 1943 ei ole mainittu lähteissä
61	II: Lähteet: arkistolähteisiin pitäisi merkitä arkistojen sijaintipaikka (vrt. kohta 37 edellä)
62	II: Lähteet: konsistorin pöytäkirjoista puuttuu vuodet, joiden asiakirjoja käytetty
63	Työn ohjaaja ja tarkastajat esittivät maalisk. 2011 suullisesti toivomuksen, että tutkimus olisi alle 100-sivuinen.